До того ж це додає уроку новизни, викликає інтерес, позитивне емоційне налаштування на матеріал, дає можливість відтворити за короткий час значний за обсягом матеріал.

Список використаних джерел:

1. Худобець О. А., Чебослаєв Ю. Н. Використання технології презентацій в практичній роботі шкільного вчителя історії // Історія та правознавство, 2005. – № 25.
2. Леонтьев А. Н. Деятельность, сознание, личность / А. Н. Леонтьев. – М. : Политиздат, 1975. – 268 с.
3. Менчинская Н. А. Проблемы учения и умственного развития школьников : избр. психол. труды / Н. А. Менчинская. – М. : Педагогика, 1989. – С. 7–30.
4. Роберт И. В. Информатизация образования (педагогико-эргономический аспект) – М. : РАО, 2002.

Дмитро Безверхній

КОЛЬОРОВІ КОЛАЖІ ЧОРНО-БІЛИХ ТЕКСТІВ

Двадцять п'ять років тому, коли розпався Радянський Союз, книжковий дефіцит часів постперебудови, безгрошів'я перших років незалежності, культурний шок від масиву інформації, що була оприлюднена, руйнування традиційної системи книжкової торгівлі повністю змінили обличчя нашої літератури. У ситуації, коли кожна українська книжка конкурує за місце на полиці книжкового магазину з безліччю книг російських авторів, з перекладами світових класиків і з кращим, що створюється у такій тепер близькій Європі. Здавалося, запанувала фаталістична безвихідь для української книги як продукту культурного споживання. Перелом стався на рубежі століття, після російського дефолту 98-го року, що обернувся катастрофою для книговидання того часу. Книжки вітчизняних видавців стали неконкурентоспроможними на російському ринку, і вижили лише ті, хто придумав, як конкурувати з російською книгою на власному, українському ринку [5, с. 3]. Саме тоді відбулася українська література як предмет ринкового вкладення, а отже з'явилося зацікавлення й потреба в нових іменах сучукрліту.

Його називають «батьком українського бестселеру» – Василь Шкляр – відомий український письменник, що здобув національне визнання завдяки роману «Залишенець. Чорний Ворон». Він цілком заслужено відкриває наш умовний рейтинг – «Живі класики» – письменники, що нині вважаються дороговказами основних тенденцій вітчизняної літератури. Тут компанію Шкляру складає «гран-дама літератури» – уславлена Марія Матіос [3]. До них доєднуються Юрій Андрухович, Сергій Жадан та Оксана Забужко – усі троє тріумфатори найпрестижнішої літературної премії Східної Європи – «Angelus».

Стосовно затребуваності наших письменників у далеких землях, то беззаперечним лідером з цієї точки зору є, звичайно ж, Андрій Курков – перший з письменників СНД, чиї книги опинилися в «топ-10» європейських бестселерів.

Утім сміливо можна стверджувати, що в української літератури «жіноче обличчя». Вона працювала офіціанткою в ресторані, шпрехшталмейстером в цирку, Снігуронькою в фірмі «Свято», завідувачем відеосалону у кінотеатрі, журналістом та диктором радіогазети – такий досвід просто не міг не вплинути на її долю й не відбитися на творчості – Ірен Роздобудько. Авторка близько тридцяти романів та кіносценаріїв. А фільм за культовим романом «Ґудзик» отримав престижну премію в Чорногорії. Опубліковане рік тому продовження «Ґудзика», з приміткою «Десять років по тому» отримало схвальні коментарі критиків та вдячні відгуки читачів[4, с. 28].

Її називають «українською Стефані Маєр», а твори наскрізно

просякнуті магією міфологемної давнини в сучасних декораціях. Дара Корній, під чиїм псевдонімом творить вітчизняна письменниця Мирослава Замойська – вже встигла посісти своє чільне місце в сучукрліті [2].

Галина Вдовиченко однаково майстерно пише як для дітей так і для дорослих. Її проза затишна й заспокійлива, сюжети книг прості, але такі близькі до реальності. За роман «Пів'яблука» авторка удостоєна першої відзнаки конкурсу «Коронація слова».

Нову генерацію сучасної української літератури формують такі «молоді й талановиті» жінки як: Софія Андрухович – виданий після семирічної творчої перерви роман «Фелікс Австрія» став справжнісіньким відкриттям; Наталка Сняданко – «європейська улюблениця», чия книга «Фрау Мюллер не налаштована платити більше» нещодавно вийшла друком в Австрії; Катерина Бабкіна, що творчістю своєю сягає щемливих закутків душі; Таня Малярчук з її «сірими» романами про непросте життя на пострадянському просторі; Ірена Карпа, котра «окрім виконання суто мистецьких завдань, як ніхто інший, яскраво й плідно грає роль культурного провокатора, вкрай потрібного українському суспільству загалом...» [1]; Надійка Гербіш, що започаткувала популярну серію затишних і натхненних книг «Теплі історії».

А що ж чоловіки? Є цілком достойні представники в «чоловічому клубі» літератури. Андрій Кокотюха – український письменник та журналіст. Найпопулярніший український автор детективів, на рахунку якого вже більше 50 книг. А газета «Вести» назвала пана Андрія ще й «найзаможнішим» письменником 2015 року.

Дочинець Мирослав – є автором філософсько-психологічного заповіту карпатського мудреця «Многії літа. Благії літа», який став українським народним бестселером.

Беззаперечним улюбленцем «молодих і активних» вважають письменника Максима Кідрука. Його динамічні, науково підковані й чудово виписані романи користуються неабияким попитом серед читачів.

Як легко загубитися у вирі сучасної української літератури. Слід правильно дивитися у вигадливі візерунки калейдоскопу авторів та їх творів, що збільшується з кожним книжковим сезоном. Але не варто забувати головного – «суть письменництва полягає не у зароблянні грошей, славі, рейтингах, коханцях чи друзях. Письменництво – це магія, наче життєдайна вода, як і у будь-якій іншій творчості. Вода безкоштовна. Просто пийте» – Стівен Кінг.

Список використаних джерел:

1. Карпа І. Жовта книга. – Харків : «КСД», 2010. – 320 с.
2. Корній Д. Зворотній бік світла. – Харків : «КСД», 2012. – 320 с.
3. Матіос М. Солодка Даруся. – Львів : ЛА «ПІРАМІДА», 2011. – 188 с.
4. Роздобудько І. Переформулювання. – К. : Нора-Друк, 2007. – 240 с.
5. 20 письменників сучасної України – Харків : Фоліо, 2011. – 379 с.